

szénás Szergény, Agyagos

Agyagosszergény Önkormányzatának közéleti-, kulturális- és sport időszaki kiadványa

KIADJA: KÖZI HORVÁTH JÓZSEF NÉPFOISKOLA - KÜLÖNSZÁM III.ÉVFOLYAM 3. SZÁM 2016. OKTÓBER MEGJELENÉS: 1M3 KFT.

Kedves Agyagosszergényiek!

Nagy ünnepre készül községünk október 21-23. között a falu 760 éves, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából.

Ez a három nap alkalmat ad az emlékezésre és az ünneplésre. Emlékezni mindig van kire és mire, ünnepelni pedig kell – örülnünk kell egymásnak, hogy együtt lehetünk, hogy újra láthatjuk egymást, hogy átölelhetjük azokat, akiket régen láttunk.

Örülünk, hogy újra körünkbe köszönthetjük a községből elszármazottakat, hisz nagyon fontos számunkra, hogy örömmel jönnék vissza szülőfalujukba, jól érzik magukat itthon, nem csak a család körében, hanem a barátokkal, az ismerősökkel. A régi emlékek felidézése, a sok-sok újramesélt élmény teszi gazdagabbá talán nem csak ezt a pár napot, de az emlékeket megőrizve a jövőt is.

Pénteken este, az ünnepi rendezvény-sorozat kezdeteként „Magyarország és kereszténység Ötvenhatban” címmel konferenciát szervezünk.

A szombati napon lesz az elszármazottak világtalálkozója, melyre közel kettőszáz egykori falubelit és családtagját várjuk. Lesz filmvetítés, színpadi produkció, színházi előadás. Nostalgizunk egy-egy pohár bor mellett, felidézve a régmúlt emlékeit.

A vasárnapi szentmise után pedig a Hősi Emlékműnél koszorúzással egybekötött megemlékezéssel zárul a három napos ünnepség-sorozat.

A rendezvény-sorozat összeállításakor a méltó megemlékezésre és az emlékezés közösségi érzetének megtapasztalására törekedtünk. Kívánjuk, hogy mindannyian megtapasztalják és átéljék ezt.

A találkozás reményében sok szeretettel hívunk mindenkit a programokra.

**Szalai Istvánné
polgármester**

Wass Albert: Dalol a honvágy

Szeretnék szántani,
hat ökröt hajtani,
régi eke szarvát
kezemben tartani.

Harmatos hajnalon
régi utat járni.
Régi erdőszélen
virágot csodálni.

Szeretnék még egyszer
tavaszbúzáat vetni!
Jó fekete földet
a kezembe venni.

Beszívni illatát
frissen kaszált fűnek,
mialatt a réten
tűcskök hegedülnek...!

Látni, még csak egyszer,
a leszálló estét.
Villanó szárnyával
az érkező fecskét.

Keleti ég alján
ahogy gyúl a csillag,
békés tájak fölét
békességet ringat...

Istenem, add hogy még
egyszer haza menjek!
Régi hegyeimen
új bort szüreteljek!

Fáj a bujdosás már.
Csupa fáj az élet.
Elvész idegenben
erdélyi cseléded.

Régi hegyeimen
lábujjhegyen járnék.
Jó volna a napfény!
Szép volna az árnyék!

Szép volna, jó volna!
Hallgass meg, Úristen!
Hisz más kívánságom
e világon nincsen:

Szeretnék szántani!
Hat ökröt hajtani!
Régi ekém szarvát
még egyszer...
még egyszer
kezemben tartani!

Őszi koszorúink

Első koszorúnk illesse a szülőfalut, életünknek indító állomását. A krizantémos őszi temetőkerthet, ahol megfáradt testünk majd végül megpihen.

760 éves már a mi szép kis falunk, a szénás Szergény, és a zsupp Agyagos. A világban az a hely, ahová – bárhol is voltunk-vagyunk – álmainkban mindig visszajárunk.

Legelső koszorúnk hát szép szülőfalunké, annak valamennyi ősi-régi nemzetségéé, és valamennyi mai lakójáé, akik otthonuként gondolnak Agyagosszergényre.

Illesse koszorúnk templomunk védőszentje, Szent László királyunk homlokát. A hit, a hűség, a férfias bátorság, a lovagiasság legszebb példa-embere ő, a magyarok között. Tovatűnő gyermekkor: ministrálva a reggeli miséken, sokszor néztem csodálattal az oltárképen a szent királyt, amint harci bárdjával vizet fakaszt a sziklából a szomjas magyar hadnak. Melegített e kép a fagyos reggeleken, és kicsi gyermek-magamat odaképzelttem az ő győzelmes seregébe. Mindig örömmel hallgattam a mi vidékünk pap-költője szerzette éneket: „Isten hazánkért térdelünk elődbe...” A mai világ-válságos időkben, a népeket, a nemzeti közösségeket erodáló-pusztító globalizáció viharzása közepette, fohászuk Szent Lászlóhoz ne legyen hiábavaló! E fohász – higgyék el – igencsak időszerű, ebben az apokaliptikus, a hanyatló-pusztuló Rómát idéző időkben. Hogy el ne vesszünk, és el ne veszítsük önnön magunkat!

Harmadik koszorúnk a hatvan éve volt véres és dicső ősze. Hat évtizeddel ezelőtt vívta reménytelen-muszáj harcát a testileg-lelkileg megnyomorított magyar, az idegen megszállók, és a megszállókat a bennszülöttek ellenében védők és kiszolgálók ellen: máig példás népi-nemzeti egyetértésben, és emelkedett tisztaságban.

A mi falunk rendes magyar népének a szíve együtt dobbant a nemzetével. A leveretésünk után erre a kis közösségre is reáborult a rettegés, a félelem fekete felhője, és a csendet csak a hazából menekülők fájdalmas búcsú-hangjai törték át...

A közeli kisvárosban is tüntettek akkor, és felhevült beszédekkel mondtak a templom előtt. A tömegből valaki erősen jelentkezett, hogy szólni kíván. Szót kapva, egy hosszú, fájdalmas, artikulálatlan üvöltés hagyta el a torkát. E felszakadt torz jajkiáltásban benne volt minden, amit egy magyar a Rákosi-idők nemzetidegen terrorja alatt elszenvedett: minden lelki és testi nyomorúságunk, amitől meg akartunk szabadulni. „Felfakadtak a nemes magyar nemzet sebei...”

Kicsi gyerek, a hatodik évemben voltam ekkor... Énekelve vonultak a falusiak a Széchenyi utcán, a Barna család háza felé. Apámmal kinn álltunk a kapunk előtt... Aztán az én józan, csendes apám, lassan feltúrta a derekához a kék kötényt, és beállt a tüntetők közé.

Pár nap múltán a falunkban is megjelentek a leponyvázott katonai teherautók; és velük a félelem fojtott légköre... A suttogás, hogy kiket vittek Kapuvárra, és ott hogyan vallatták, verték össze őket... Aztán szünetelni hívták anyámat a rokonaink, a Miklós Horváth Jóska bátyámék. A közeli műút felől földet remegtető dübörgés hallatszott: az orosz tankok vonultak Sopron felé... Novemberben édesapám kinn a mezőn, a sáros úton talált egy karórát, egy Doxát: valamelyik menekülő veszíthette el. Az Anna nénémnek, anyám apáca nővérének is megtetszett az óra; elcserélte apámmal egy zsebóráért.

Az elemi után – mint annyian – én is elhagytam Szergényt. Igaz, lelkileg sohasem. És most már öregen, újra itt vagyok Veletek!

„1961-ben végeztem az iskolában. Nekem jó emlékeim vannak, mert abban az időben összetartott a fiatalság. KISZ tagok voltunk, és a Markó Irén óvó mindig szervezett nekünk kulturális programokat. Színdaraboztunk és a verbunk táncsal is jártunk seregszemlére több-kevesebb sikerrel. Jól éreztük magunkat.”

/Rádler Jánosné/

„1966 – 1974 között egész nyarakat töltöttem Agyagoson (Bognár Mihályné édesanyám testvére volt), így sokakat a szívembe zártam a rokonokon kívül is.”

/Simon Ildikó/

„Legkedvesebb emlékeim szülőfalumról gyerekkoromban: bogrács-gulyászás a vitnyédi erdőben a diáktársakkal és a tantestülettel; szerettem az iskolában, tanítóink nagyon rendesek voltak és volt szigorúság, ami kellett is; a falu tisztasága, a focipálya, a rendezvények a kultúrházban; a templom, ahol hallhattuk a gyönyörű énekeket, az öcsém még mindig passiót énekel, én pedig Sopronban három kórusban énekelek; a búcsúk.”

/Kiss Irma Mária/

„Nagyon kedves emlék számomra, amikor a házunk elé kiülve nézhettem az akkor talán percenként elhaladó lovaskocsikat, a TSZ-udvarból kihajtó hintók elvonulását. És persze apám borbély üzletében a hosszú pipákból pipázó idősebb bácsik háborús történeteinek hallgatása.”

/Simonovics László/

A forradalmi események reményt keltettek a gazdálkodókban is

„Az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményei ismét reményt keltettek a gazdálkodókban. Újjászervezték a meglévő szövetkezeteket, ismét megkezdődött az agitálás. Ennek eredményeképpen 1959. március 9-én három termelőszövetkezet alakult községünkben, a Széchenyi, az Aranykalász és a Hansággyöngye. A Széchenyi szövetkezetben volt Fertőszergény, az Aranykalászban az egykori Agyagos lakossága tömörült, míg a Hansággyöngye a községhez csatolt Gémes-majoriakat egyesítette. 1960. április 1-jén a Széchenyi és a Hansággyöngye egyesület Széchenyi Termelőszövetkezet néven. 1962 január elején a Széchenyi és Aranykalász szövetkezet is egyesült, a most már egész községet egyesítő szövetkezet neve Győzelem lett. 2790 katasztrális hold a közös gazdálkodásba vont terület, a tagok száma 430 volt. A munkaképes lakosság 85-90 százaléka dolgozott a „téeszcsében”.

/részlet Póczáné Németh Alojzia: Szénás Szigény, zsupp Agyagos – Fejezetek Agyagosszigény történetéből és naprajzából című könyvből/

ÖVEGES JÓZSEF FOHÁSA

Segíts, Jézus, hogy
megnevelhessük a farizeusokat,
fölöslegessé tehessük a hóhérokat,
és jószándékukat valóra válthassák a
Pilátusok!

Önkormányzati hírek

A képviselő-testület június 28-án tartott ülésén az alábbi napirendi pontokat tárgyalta:

- Hegykő és Fertőszentmiklós Vízbázis Biztonságba Helyezése Önkormányzati Társulás megszüntetése; volt Vízműtelep /Fertőboz 157.hrsz./ tulajdonjogának rendezése – 1334 m2 terület tulajdonjogának rendezés-átadás Fertőboz Önkormányzatnak.
- Helyi építési szabályzattal kapcsolatos törvényességi felhívás.
- Az első lakáshoz jutás támogatásáról szóló rendelet módosításra került.
- Hozzájárultunk Agyagosszergény Község közigazgatási területén meglévő oszlopok közvilágítás bővítésére.
- Határozati javaslatot fogalmaztunk meg a kényszerbetelepítés ellen:

Agyagosszergény Község Önkormányzata elutasítja az Európai Unió kényszerbetelepítésre vonatkozó terveit. A kényszerbetelepítés jogtalan, értelmetlen és veszélyes. Növeli a bűnözés kockázatát és a terrorveszélyt, veszélyezteti a kultúránkat és a mindennapjaink biztonságát, vállalhatatlan terheket jelentene a szociális, egészségügyi és oktatási rendszerünkre. Kérjük a kormányt, hogy minden lehetséges eszközzel akadályozza meg az illegális migránsok beáramlását és a kényszerbetelepítést, védje meg Magyarországot és a magyar embereket!

- Támogatást nyújtottunk be, mint adósságkonszolidációban nem részesült Önkormányzat: a Szent László utca, Rákóczi utca és a Templom tér egy részének felújítására.
- Az Országos Egyesület a Mosolyért felkérésére 10.000,-Ft-ot utaltunk át magyarországi speciális mentők megsegítésére.
- Megbíztuk Németh Krisztinát a könyvtárosi feladatok elvégzésével.
- Pályázatot nyújtottunk be az Egészség Sportpark keretében, amennyiben nyerünk, akkor az Ifjúsági Ház mögötti részen alakítunk ki sportparkot felnőtteknek-gyerekeknek egyaránt.
- A Köztisztviselő Nap (július 1.) alkalmából csapatépítő tréninget tartottunk a Vitnyédi Közös Hivatal munkatársaival. Pannonhalmára kirándultunk, megtekintettük az Apátság épületét, majd a levendula ültetvényt csodálhattuk meg.
- Immár második alkalommal volt szűnyog gyérítés községünkben.
- A Bioenergia-Massza Kft.-vel megkötöttük a szerződést, a külterületi utak-árkok rendbetételére.
- Az MVH-tól ellenőrizték a Művelődési Ház felújítását célzó „Faluképet meghatározó épületek energetikai fejlesztése” pályázatunkat.
- 90. születésnapja alkalmából felköszöntöttük erős Németh Józsefet.

Gyermeksarok

Kedves Gyerekek!

Bízunk benne, hogy csak a nyári szünet volt az oka, amiért kevesebb megfejtés érkezett.

Három gyerektől érkezett jó megfejtés:

Botka Hanna

Botka Olivér

Simon Noel

GRATULÁLUNK!

Anyakönyvi hírek

Születés:

Márk Viktória Anna

Meleg Eliza

Nagy Manka

Barbély Tibor Ármin

Molnár Maja Zoé

Házasság:

Hauk Attila - Hajós Éva

Horváth Péter - Etzl Alexandra

Kiss Szilárd - Horváth Judit

Németh Árpád – Barbély Andrea

Halálozás:

Katona Imre

Szalai Alajosné

Sas Józsefné

Nyárbúcsúztató Családi Nap

Jó hangulatú szombat délután–estét tölthettek el augusztus 27-én mindazok, akik kilátogattak rendezvényünkre. Nagy örömünkre az immár harmadik alkalommal megrendezett nyárbúcsúztatón közel háromezren vettek részt. Az Ebtenyésztők Kapuvári Egyesületének kutyabemutatójával kezdődött a délután. Közben érkeztek a finomságok a süteményversenyre. Az Európa Koncert Szalon Együttes két tücsök kalandjait adta át a gyerekeknek. A polgármesteri köszöntő után Gyopáros Alpár országgyűlési képviselő mondta el ünnepi beszédét, majd átadásra került a közel 11 millió Ft pályázati pénzből, és 1 millió Ft önkormányzati hozzáadásból felújított Egészségház, melyet Szarka Gábor plébános áldott meg. A kívül-belül megújult épületben helyet kapott a Baba-mama Klub, amire nagyon büszkék vagyunk. Szűcs Ákos dalaival folytatódott a délután. Közben a legkisebbeknek légvár, játszó kocsi, lufi hajtogatás, csillámtetoválás – Márk Dórával és Káldy Bogival - állt rendelkezésre. Megkezdődött a hagyománnyá vált süteményverseny eredményhirdetése. A huszonkettő nevezettből a legfinomabbakat oklevéllel és ajándécsomaggal díjaztuk. Vacsorára vendégeink válogathattak gulyásleves, pincepörkölt, paprikás hús, vadpörkölt és harcsapaprikás-túrós-nokedlivel kínálatából. S kik főztek nekünk? Az Ifjúsági Klub, a Nagy Endre Vadásztársaság, a Nyugdíjasklub, az Agyagosszergényért Baráti Kör és az Agyagosszergényi Kerékpáros Klub tagjai. Miután már mindenki jól lakott, jött Papatyi Tóth Tündy énekes, aki fergeteges műso rával dalra fakasztott mindenkit. A nap zárásaként tábortűz mellett fogtunk közös énekbe. Köszönet minden segítőnek, a főzőknek és a technikai lebonyolításért Ratatics Tibornak. Ez a szép napunk az Agyagosszergényi Baráti Kör és az Önkormányzat támogatásával valósult meg.

(fotó: Gyopáros Alpár facebook)

Szalai Istvánné polgármester

Baba mama Klub

Hétfői napokon két hetente 10 - 12 óra között szervezzük a programjainkat. Legtöbbször vendéget hívunk adott témakörben. Járt már nálunk: Szalai Istvánné polgármester, Németh Antalné óvónő, Szalai Cserne logopédus. Szeptember közepétől megkértük Ratatics Tiborné nyugdíjas óvónőt, hogy énekeljen, mondókázzon a kisgyermekeknek. A pici babákat már három hónapos kortól elhozzák közénk. Várandós anyukák is szívesen ellátogatnak hozzánk. Júliustól új helyen tudunk találkozni a felújított Egészségház épületében. Köszönet érte. A gyermekeknek két tágas szoba áll rendelkezésre, ezáltal szép, tágas környezetben tudjuk fogadni az anyukákat és a babákat. A falat Török–Németh Alexandra fiatal anyuka festett képe díszíti. Sok szép tárgyat kaptunk a közösség részére a szülőtől, családoktól. Szeptember 26-án anyatejes programot szerveztünk, ellátogatott hozzánk a megyei vezető védőnő Fejesné Gyárfás Judit és a járási vezető védőnő Turiné Dóczi Katalin. Az anyatej fontosságáról beszélgettünk. Örömmel jönnek hozzánk az anyák és a babák, s ez is igazolja, hogy fontos a faluban a működésünk. Hétről-hétre jobban megismerik egymást. Az anyák kötetlenül meg tudják beszélni gyermeknevelési gondjaikat. Az egyik édesanya megörökíti a foglalkozás legszebb perceit. Köszönet mindenkinek, aki segített abban, hogy anyák és babák jól érezzék magukat, illetve, hogy ilyen szép környezetben találkozhatnak.

Fodróczyné Varga Zsuzsanna védőnő

Elmúlt a nyár, itt az ősz...

“Gyermekekkel foglalkozni minden bizonnyal a leghálásabb munka, ami a földünkön osztályrészünkről jutott, de saját tökéletességünket is ez mozdítja előre.”

/Brunszi Teréz/

Gyorsan elrepült a nyár, újra benépesült a Csicsergő Óvoda. Szeptembertől húsz kisgyermek jár óvodánkba: 9 nagycsoportos, 5 középsős és 6 kiscsoportos ovisunk van. Nemek szerinti megoszlásban: 13 fiú és 7 lány. A kiscsoportosok már megszokták új környezetüket, megismerték óvodás társaikat, a velük foglalkozó felnőtteket. Fontosnak tartottuk a családtól való elszakadás megkönnyítését: egyéni bánásmód alkalmazásával, sok-sok szeretettel, türelemmel, kedvességgel segítettük a kicsiket. Nevelőmunkánkat Pedagógiai Programunk célkitűzései alapján végezzük. Az új lehetőségek felkutatása, kihasználása szervesen beépül mindennapi életünkbe. Csatlakoztunk az Ovi-zsaru programhoz, megünnepeltük az Állatok Világnapját. Erdők-hete alkalmából immár második alkalommal Göbös-majorba kirándultunk. Néptánc, bábszínház, hangverseny, közös tevékenységek színesítik mindennapi életünket. Sokat tartózkodunk a szabadban: őszi terméseket, terményeket gyűjtünk, melyekkel folyamatosan díszítjük óvodánkat.

Az óvoda dolgozói nevében: Hegyi Valéria Márta óvodavezető

Iskolai hírek

Július 4-6-ig *jutalomtáborozáson* vehettek részt tanítványaink hazánk egyik csodaszép vidékén, az Őrségben. Szalafőn már második alkalommal jártunk, ahol tartalmas programokon vettünk részt.

Iskolánkban az idei nyáron is történtek munkálatok. A szülők társadalmi munkában segítettek az iskola épületének még szebbé tételében. Szalai Balázs a mellékhelyiségeket festette le. Soós Tamás a külső vakolatot javította. Horváth István és Kuslits Gyula laminált padlóval rakta le a 3-4. osztály tantermét. Ezzel minden tantermünk laminált padlót kapott. Az anyagi fedezetet az önkormányzat biztosította. Köszönjük mindenkinek a segítséget!

Az *ünnepélyes tanévnyitó* szépen lezajlott a székhelyiskolában. A kiadott órarendnek és a tantárgyfelosztásnak megfelelően megkezdődött a tanítás. Mostantól a matematika és a magyar tantárgyakat is összevontan tanítjuk.

A tankönyvosztás az első tanítási napon megtörtént, a legtöbb az ingyenes tartós tankönyv, amelyekbe nem lehet beleírni.

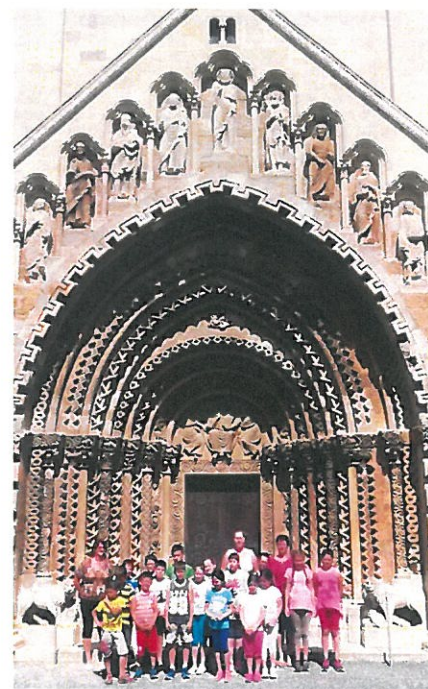
Az idei tanévben *színházbérletet* 17 fő kért, most a kapuvári Rábaközi Művelődési Központban lesz a négy délutáni előadás.

A hit- és erkölcstan, illetve a minden napos testnevelés kötelező volta és órarendbe iktatása miatt többször előfordul hatodik óra.

A *papír- és vasgyűjtés* több évtizedre visszanyúló hagyomány az általános iskolában. Az osztályok közötti versenyben, a papírban a 4. osztály, a vasban a 2. osztály lett az első.

A napközis, tanulószobás gyermekek száma növekedett.

Minden kedves mostani és régi tanítványunknak és családjuknak lelkesedést, kitartást és szép eredményeket kívánunk az új tanévhez:

Hadarics Ildikó és Németh Rozália tanítók

A nyári időszakban is sok gazdag kerékpártúrát szerveztünk. Június 18-án Göbösmajorba kerékpároztunk, ahol szalonnát süttünk, nagyokat sétáltunk és kihasználtuk a szép időt. Túránkon 23 fő vett részt, és 24 km-t tekertünk le. Júliusban hajóúttal egybekötött kirándulást szerveztünk. 27 fő kerékpározott el az illmitzi kikötőbe, majd hajóra szálltunk és Mörbischen újra nyeregbe ültünk. Hazafelé a Fertőrákosi Kőfejtő témaparkot tekintettük meg. Aznap túránk során 76 km-rel gyarapodtunk. Augusztusban 13-án Nick volt az úti cél, mely túrán 27 fő 78 km-t tekert. Augusztus 15-én az ausztriai Boldogasszonyba szerveztünk kerékpáros zarándoklatot, mely út során 20 fő 68 km-t tett meg. A „Nyárbúcsúztató – Családi napon” a Kerékpáros klub harcsapaprikással vendégelte meg a résztvevőket, ami nagy sikert aratott. Szeptember 10-én Agyagosszergény - Kapuvár kiskört tettük meg, a 42 km-t 12 fő kerékpározta le. Szeptember végén, a hűvös és csökörgős időjárás ellenére néhányan kerékpárral zarándokoltak Fertőszentmiklósról a Szeredi kápolnához, hogy köszöntsék a Szűz Máriát. Továbbra is várjuk a biciklizni vágyókat!

Menyhárt Attila

Agyagosszergényi Sportegyesület

Ünnepélyes öltözőátadás

Szeptember 25-én ünnepélyes keretek között adták át a futballpálya mellett, a Lélek u. 3. szám alatt található új sportöltözőt. Az egykori családi házból kialakított épületben három öltözőhelyiség (mindegyikben külön-külön vizesblokk) került kialakításra. A vizesblokkok kiszolgálására új víz- és szennyvízrendszer került kiépítésre. Valamennyi helyiségben megtörtént a burkolatcsere. Új, hőszigetelt nyílászárók kerültek beépítésre. A falak festésével (kívül-belül) vált teljessé az épület felújítása. Biztosítottá vált a szurkolók számára az illemhelyek (akadálymentesített is) használata a futballmérkőzések ideje alatt. Az öltözőt hivatalosan Csizsár Ákos, az MLSZ Győr-Moson-Sopron Megyei

fotó: Köő János

Igazgatóság társadalmi elnökségének tagja adta át. Az ünnepség meghívott díszvendége Csapó Károly, a község szülőtte, egykori válogatott labdarúgó, a Tatabányai Alapítvány Sportkör Egyesület elnöke volt. A sportöltöző 7 millió forintos TAO támogatásból és 3 millió forintos önkormányzati önrészből készülhetett el. Közel negyed évszázados álom vált valóra, talán nem túlzás kijelenteni, hogy sporttörténelmi pillanat az agyagosszergényi sportéletben. Az átadást követően a sportolóké lett a főszerep, a hazaiak pedig nem okoztak csalódást, hisz 4-2-re legyőzték a sarródi csapatot. A találkozó szünetében Csapó Károly Locsmándi Elemér, Radics József, Varga László és Szabó József jelenlegi és egykori elnökökkel megkoszorúzták Fodor Alajos egykori tanító felújított emléktábláját a sportöltöző homlokzatán.

72 óra kompromisszum nélkül

Az idei évben is megrendezésre került a Szent László Plébánia szervezésében a 72 óra kompromisszum nélkül. Az idei mottó: "Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom". Falunkban az október 7-9. közt tartó programokon közel százhuszan vettek részt. Volt térkövezés, kerítésfestés, a faluközpont zöldfelületének rendbetétele, temető rendezés, stb. Nagyon fontos közösségünk életében ez a program, amely immár harmadik éve kerül megrendezésre. Ezek a kisebb-nagyobb feladatok lehetőséget adnak arra, hogy ismerőseinket megszólítsuk, együtt legyünk azokkal, akikkel különben nem találkozunk a hétköznapi életben. Öröm a fiatalok jelenléte, akik most is szép számmal vettek részt a munkákban. Fontos nekik a közösségi részvétel, a segítségbe rejlő öröm pedig egy életre szól. Az önkormányzat hozzájárulása (anyagilag, erkölcsileg, technikailag egyaránt) nagymértékben hozzájárul a program sikerességéhez.

Lackfi János költő szavait idézhetném:

"Miért jó bármit ingyen adni, tenni? Talán, mert jó tett helyébe jót várunk? Ez igaz.

Vagy, mert adni jobb, mint kapni? Ebben is van igazság. Az önkéntes munka legnagyobb hozadéka számomra mégis az, hogy úgy érzem, egy hatalmas,

láthatatlan közösséggel működöm együtt, akik felajánlásaikban nem számolnak, és nem méricskélnek, így aztán cselekedeteik határtalan módon adódnak össze."

Nagyon figyelemre méltó mondatok. Bízunk benne, hogy Agyagos-szergényben ez még nagyon sokáig így lesz!

Ezüstfenyő Nyugdíjasklub

Nyugdíjasklubunk tagjai az éves tervnek megfelelően, minden szerdán találkoznak. Az elmúlt időszakban lelkesen készülünk az október 14-ei kistérségi baráti találkozóra. A hagyományokkal rendelkező regrutással szeretnénk kedveskedni a résztvevőknek. Rendhagyó módon Kuslits Nikoletta és Botka Hanna iskolás kislányok egy-egy köszöntő verssel nyitják meg a találkozót, majd Szántó Donát fergeteges dobszólóval sorozásra hívja a bevonuló katonákat. A Barsi Ernő Művészeti Iskola növendékei a színpadon ropják majd a táncot. Természetesen Szalai Istvánné polgármester asszony köszöntője sem marad el. A jó hangulatról zenész barátaink gondoskodnak. Reméljük, hogy egy felejthetetlen délutánt tudunk adni a környékbeli barátainknak. Ami pedig a közelmúltat illeti, érdemes megemlítenem, hogy a Balaton környékén jártunk, Keszthelyen három múzeumot néztünk meg, majd Badacsonyan hajóra szálltunk, és mondhatom, hogy káprázatos látvány tárult elénk. A közös vacsora után nagyon jó hangulatban tértünk

haza. Az előttünk álló időszakban szívvel-lélekkel készülünk a világtalálkozóra, melyre ezúttal is megszólítást kapott a nyugdíjasklub. A szülőfalunktól elszakadt hazafiaknak fogunk szerepelni, bízva benne, hogy tetszéssel fogadják műsorunkat. Zárszóként, szeretettel várunk mindenkit a klubba, ha eljön közénk, nem fogja megbánni. Igazi barátokra tesz szert.

Ratatics Tiborné Mária vezető

„Közi Horváth József Ösztöndíj” pályázat

A Közi Horváth József Népfőiskola vállalva névadója szellemi hagyatékának őrzését, ápolását meghirdette - immár ötödik éve - a „Közi Horváth József Ösztöndíj” pályázatot. Közi Horváth József gazdag életműve arra ösztönzi népfőiskolánkat, hogy annak feldolgozása egy közösségi munka eredményeként történjen meg. Ezért lehetőséget kívánunk adni településünk fiataljainak, hogy a Közi Horváth-i útra lépve hasznos tagjaivá váljanak szűkebb és tágabb közösségüknek egyaránt. Pályázatot nyújthat be minden agyagosszergényi lakhellyel rendelkező, felsőoktatásban tanuló, illetve középfokú tanulmányokat folytató diák.

Az idei esszé témája: "1956 - Egyházi vezetőink a forradalomban".

A pályázat beadásának határideje: **2016. november 25.**

Az ösztöndíjat a 2016/2017. évi tanévre lehet elnyerni, melynek összege 50.000 Ft. Részletek a www.kozihorvathnepfoiskola.hu oldalon.

„Az én templomom” Vándorkiállítás

Szeptember 28-án a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban a Nemzeti Fórum Kölcsey Köre rendezvényéhez kapcsolódva elindult útjára a 48 rajzból álló "Az én templomom" című Vándorkiállítás. Népfőiskolánk ez év tavaszán hirdette meg országos rajzpályázatát általános iskola alsó tagozatos diákok részére. A beérkezett közel 1.400 rajzból a zsűri 48-at javasolt kiállításra. Kategóriánként tizenegyet, illetve a négy különdíjast. A kiállítás része az agyagosszergényi Botka Olivér különdíjas rajza is. Cél, hogy a vándorkiállítás a Kárpát-medence mindazon magyarlakta településeire eljusson, ahol igény van rá és szívesen fogadják. A vándorkiállítás meghívásának részleteiről az info@kozihorvathnepfoiskola.hu e-mail címen lehet érdeklődni.

Önkormányzati hír

BURSA HUNGARICA - Pályázati felhívás

Agyagosszergény Község Önkormányzata az Emberi Erőforrás Minisztériumával együttműködve, az 51/2007. (III.26.) Kormányrendelet alapján kiírta a 2017. évre a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot a felsőoktatási hallgatók számára a 2016/2017. tanév második és a 2017/2018. tanév első félévére vonatkozóan.

A pályázat rögzítésének és az önkormányzathoz történő benyújtásának határideje:

2016. november 9.

Bővebben: www.agyagosszergeny.hu honlapon

„Pillanatképek” Agyagosszergény 1956. októberéből

Úgy emlékezem, hogy 1956. október 20-án, szombat délután bérmálta meg Papp Kálmán győri püspök a bérmálásra felkészített gyerekeket. Mi hatodik osztályosok voltunk. Arra már nem emlékezem, hogy melyik 4 év került sorra, melyik volt a kezdő és záró osztály? Ekkor ugyanis 4 évfolyamot szoktak egyszerre bérmálni. Lelki szemeimmel szülőfalum templomát látom. A padok között álltunk, én az oldalbejárat magasságában Horváth (gyergyák) Imre bérmaapámmal, és tele torokból énekeltük a Reszt Sándor káplán úr által betanított „Sacerdos et pontifex...” főpásztort fogadó éneket. Bevallom, hogy akkor nem jegyeztem meg a bérmálás időpontját. Valamikor sok év múltán került kezembe egy akkor kapott szentkép, rajta a bérmálás dátumával. A Szentlélek „vihara” békét hagyott maga után.

A következő héten ezt a békét a forradalom vihara váltotta fel. Arra nem emlékezem, hogy pontosan 23-án hallottuk-e a felnőttek beszédéből ellesve, hogy „Pesten kitört a forradalom”. Mivel a rádió nem volt „minden családos”, vagyis csak kevés volt belőle a faluban, ha szerettük volna sem tudtuk bekapcsolni otthon a rádiót. Így gyerekes izgalommal ugyan, és fantáziánkkal színezve gondolta mindegyikünk, hogy mit is jelenthet a felnőttek ajkáról elhangzott hír. Arra emlékezem, hogy az akkor Rákosi Mátyásról elnevezett agyagosi főutcán a férfiak gyakran voltak láthatók kisebb-nagyobb csoportokba verődve, amint igen intenzív beszélgetésben voltak egymás között.

Mintha a hét csütörtökjén történt volna a következő eset. Otthon voltam, almát ettem. Édesanyám a nálam kisebbekkel a szomszédban lehetett György Gizi nénémnél, vagy húgánál, Lujza nénéknél. Éppen beleharaptam egy almába, amikor éneket hallottam. Az éneket mintha sok ember lépések dobbanása kísérte volna. Kifutottam az utcára és – így mondtuk: „aláról”, azaz Kapuvár felőli irányból az országúton szülőfalum férfiainak tömege lépett ütemesen, és énekelt. Az éneket addig sosem hallottam, és csak ennyi maradt meg bennem a dallamával együtt: „...míg magyar kebel lehet, míg a föld forog, rajta, ifjú nemzedék, itt az alkalom, munka és erő után a siker s hatalom...” Ez mintha refrénként visszatért volna. A tömeg Szergény felé ment. Ők az országúton, én a házak előtt. A Kálváriánál, az iskola előtt valahogyan nekem is közük kellett kerülnöm, mert elfogyott a házak előtti út, és a következő kép a plébánia előtti térről villan fel emlékezetemben. Ekkor vettem észre, hogy Reszt Sándor káplán úr is a tömegben volt. Nem összevissza kiabálva, de többen azt követelték, hogy a templomból hozzák ki a zászlókat. Közben megjelent a plébánia ajtajában Tuba Elemér esperes úr. Mikor a tömeg látta, hogy szólni akar, néma csend lett. Esperes úr csak ennyit mondott: „Emberek! Ez nem föltámadási, vagy úrnapi körmenet. Ide nem valók a templomi zászlók!” Ő ott maradt az ajtóban, s talán Káplán úr is odaállt melléje. A tömeg a plébániával szemben lévő tér sarkán álló „Szabadság emlékmű” felé fordult. Ez egy félkörívesen, termésköből épített, mintegy másfél méter magas 4-5 méter hosszú fal volt, mértani központján a vonulatból kimagasló azonos anyagból épített résszel, amelybe egy fehér márványtábla volt besüllyesztve, rajta nagybetűkkel SZABADSÁG, és e szó alatt az 1848-as évszám. Erre az emlékműre mászott fel egy szergényi legény, úgy emlékezem Fodor Ferenc volt a neve. Elszavalta a Nemzeti dalt. A szavalatnak nagy hatása volt. Taps, kiabálás hangzott. Rám az tett nagy hatást, hogy sötétben, kívülről, megakadás nélkül mondta el a verset. Ekkor valaki elkiáltotta magát: Menjünk a Dolonaihoz! Helyeslő moraj zúgott végig a tömegben. Én oda már nem mentem el. Talán csak hallomásból maradt meg bennem, hogy nem találták meg. Valószínű, hogy kimenekült a határba. Ez a család nem régen jött a faluba és úgy emlékezem, hogy egy Dolonai nevű lány az iskolába is járt velünk.

Talán másnap történt. Iskolába mentem, hónom alatt a könyvek és irkák, kezemben a ceruzám és tollam. A községházához érve látom, hogy férfiak kis csoportja élénk beszédben van. Háttal állt nekem osztályfőnökünk, Tóth Lajos. A helyzet komolyságát jelezte, amit persze én akkor nem tudtam a helyére tenni, hogy farzsebében pisztolyt láttam, illetve láttunk, hiszen más gyerekek is jöttek az iskolába. Hogy miről beszéltek, azt nem tudtuk meg. Viszont örömmel láttam, hogy a Községháza kapuján lévő „Szégyentábla” nincsen a kapun. Ennek igen örültem, mert szegény édesanyánk neve, az özv. Németh Alajosné mindig ott szerepelt az adósok között. Tojás, tej, zsír stb. leadásával mindig adósok voltunk.

Az események lázban tartották szülőfalum népét. A csoportos beszélgetések gyakoribbak voltak, mint máskor. Ki kevesebbet tudott, ki többet mondott. Mi gyerekek iskolába jártunk. Mi, hatodikasok – így mondtuk – vártuk osztályfőnökünket, aki végleg elmaradt, nem jött többet. Kiss István igazgató úr egy alkalommal bekísérte új osztályfőnökünket, bemutatva Fekete Imre tanár urat, mondván, hogy ezután ő lesz az osztályfőnökünk.

A következő napokban azt vettük észre, hogy sok idegen jött a faluba. Számunkra ez érdekes volt. Nem tudtuk, hogy vannak falubeli felnőttek, akik éjszakánként idején átkísérték őket a határon. Ez hosszan tartott, de nem kísértük figyelemmel. Gyerekként éltük mindennapjainkat. Katonák is voltak közöttük, akik fegyvereiket a tóba dobták. Magam is kihalásztam nem is egyet, amikor tapogatóval Bognár Fercivel a Bella Ágota néném előtti tóban halásztunk. Ezeket az arra jövő felnőttek elvették tőlünk és elvitték a Községházára.

Mindenszentek és Halottak napja előtt álltunk. Az egész falu figyelmét lefoglalták a kegyeleti események. Gondolom, hogy a felnőttek figyelmébe belevegyült mindaz, amit a forradalom és szabadságharc szele magával hordott. Arra emlékezem, hogy édesanyámék többször mondogatták egymás között, hogy Mindszenty hercegprímás úr kiszabadult a börtönből. Mi gyerekek nem tudtuk, hogy ott szenvedett. Aztán egyik szájról a másikra ment a hír: Mindszenty estéjén Mindszenty beszélni fog a rádióban, szól az ország népéhez. Erre emlékezem, mert a halottakra való emlékezés és a mindig varázslatos gyertyagyújtás mintha egy kicsit sietősebb lett volna. Az emberek nagy csoportokban álltak azon házak előtt, hol volt rádió. Azt ugyanis a háziak kitették az utcai ablakba, hogy mindenki hallhassa a Hercegprímás úr beszédét. Ez is megtörtént, és pár nap múlva jött a rettenetes hír: az oroszok újból megszállták az országot. Minden szabadságvágy csírájában fagyott meg, és a következő héten még több idegen tűnt fel a faluban, majd nyoma veszett.

November 11-én történhetett, amikor is a 10. órai szentmisére voltunk beosztva ministrálni. Korán elmentem hazulról és beszóltam ministráns társamnak a Setyók Gyuszinak. Bátyját hívták Setyóknak, ő idősebb volt nálam, Gyuszi talán két évvel fiatalabb. Jó időben elballagtunk a templomba. Öltözködni kezdtünk. Felvettük a szoknyát és próbáltuk a karinget is magunkra húzni, amikor iszonyatos hangorkán keletkezett. A templom gyönyörű üvegablakai mintha ki akartak volna esni. Mi lehet ez? Kifutottunk a szentélybe és a templomban a főbejárat felé fordultunk, de csak az akkor már ott imádkozó öregasszonyokat láttuk. Mivel a zaj nem szűnt meg, kifutottunk az utcára és a plébánia elé szaladtunk, mert határozottan hallottuk, hogy nagy járművek jönnek a Kecsiék felől. Meg is érkezett három orosz tank. Egyik kezemre már rá volt húzva a karing, másik részét a kezemben tartottam. Így néztem föl, meg Gyuszi is így nézett föl a tankra. Annak teteje nyitva volt. Villámszóró géppuska csöve mögött állt egy katona, a fegyvert mindig forgatta, de közben másik kettő is kidugta fejét. Ők is néztek minket. Mi nem láttunk még tankot, valószínű ők sem láttak ministráns gyereket, főleg csak félig felöltözve. Egy pillanatra megálltak, mi meg bálványoszloppá meredve bámultunk rájuk. Vártak, aztán a szergényi főutcán (akkor talán Lenin utcának hívták) tovább dübörögtek. A felnőttek azt mondták, hogy félelemkeltés volt a céljuk. Ezek félelmet, az amerikaiak meg kiábrándultságot okoztak, mert éveken át hazudtak, hogy jönnek. Ők maradtak. Mások jöttek és vérrel írták az akkori történelmet.

Részlet Mindszenty József rádióbeszédéből – Elhangzott 1956. november 3-án 20 órakor

Mi kis nemzet vagyunk. Kis ország a földgömbön. Ám valamiben mégis első vagyunk: egy nemzet sincs, amely ezeréves történelme során nálunk többet szenvedett volna. Első királyunk, Szent István uralkodása után nagy nemzetté fejlődtünk. [...] Ám folyton szabadságharcokat kellett vívnunk. Legtöbbször a nyugati országok védelmében. Ez megakasztotta a nemzetet, s mindig újra saját erőnkől kellett felemelkedést keresnünk. [...] Mi magyarok, az európai népek családi, bensőséges békéjének zászlóvivőiként akarunk élni és cselekedni. Nem mesterségesen hirdetett, de valódi barátsággal mindegyikkel. [...] Tudja meg mindenki az országban, hogy a lefolyt harc nem forradalom volt, hanem szabadságharc. 1945-től egy veszített, számunkra céltalan háború után, erőszakkal épült ki az itteni rendszer, amelynek örökösei most a tagadás, megvetés, undor és elítélés izzó bélyegét ütik annak minden porcikájára. A rendszert az egész magyar nép söpörte el. Az örökösök ne kívánjanak erről még egy bizonyosságot. A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel népünk élén. [...] A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akart határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékesítése felől. Ennek a ténynek valóságát maga a nép semmiféle illetéktelen előny érdekében nem engedi elcsavarni, kiaknázni. [...] Ami ma keresztülvihető, azt senki se halassa holnapra. Mi, akik figyelünk és előmozdítani kívánjuk az egész nép javát, bízunk a Gondviselésben. - S nem hiába."

SOK SZERETETTEL VÁRJUK ÖNT AZ ÜNNEPSÉG-SOROZAT RENDEZVÉNYEIRE:

Agyagosszergény Község Önkormányzata és a Közi Horváth József Népfőiskola sok szeretettel várja Önt az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából szervezett konferenciára

2016.10.21. péntek

/Művelődési Ház/

18.45: „Magyarság és kereszténység Ötvenhatban” című konferencia

Levezető elnök: **Dr. Borbély József PhD** egyetemi adjunktus

- **Köszöntő** - **Szalai Viktor** népfőiskolai alapító
- **Jakab-Köves Gyopárka** író, a Magyar Írószövetség tagja - „Segítsetek! Segítsetek! Segítsetek!” - Magyar írók és 1956
- **Kovács Gergely**, a Mindszenty Alapítvány ügyvivője - „A szívemben rab főpásztor – Mindszenty bíboros és a páratlan magyar szabadságharc”
- **Szabó Gyula** mezőörsi plébános, tudományos kutató - „A keresztény világ együttélése”
- **dr. Szabó Róbert** történész - „Kereszténydemokraták kísérlete a Demokrata Néppárt újraindítására az 1956-os forradalom idején”

Bemutatásra kerül a „**Dr. Közi Horváth József – Válogatás röpirataiból II.**” című kiadvány. A sorozat második részében olvashatjuk a „Korunk legnagyobb veszedeleme”, a „Rafinált vallásüldözés Magyarországon” és a „Magyarság és kereszténység Ötvenhatban” című írásokat.

A Magyar Örökség-díjas

KISS STÚDIÓ SZÍNHÁZ
MAGYVÁRAD

IN MEMORIAM '56

A forradalom emlékezetére

Fellépők:
Kiss Törék Ildikó
Meleg Vilmos

Dátum, helyszín: Agyagosszergény, Művelődési Ház 2016. október 22. péntek 18:30 óra

Nemzeti Gyásznapi - November 4. - Gyűjtsunk egy gyertyát a hősök tiszteletére
Helyszín: Templom tér, Hősi Emlékmű **Időpont:** November 4. 18:30 óra

2016.10.23. vasárnap

/Szent László Templom, Templom tér/

10:30 óra Ünnepi szentmise – főcelebráns **mons. Németh László** pápai prelátus püspöki helynök

11:40 óra Megemlékezés és koszorúzás – ünnepi beszédet mond: **Dr. Kelemen András**, az Országgyűlés elnökének külpolitikai főtanácsadója

A KIADVÁNY MEGJELENTETÉSÉT TÁMOGATTA:

1956
2016

